

Forfatter: Lorenzen, Carl Henrik

Titel: BREV FRA: Lorenzen, Carl Henrik (1828-08-02)

Citation: Lorenzen, Carl Henrik: "BREV FRA: Lorenzen, Carl Henrik (1828-08-02)", i *Breve fra Italien skrevne i Aarene 1828 og 1829*, Bianco funo & Schneider, s. 36. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002032317-000-shoot-L0020323170000013.pdf> (tilgået 22. maj 2024)

Anvendt udgave: Breve fra Italien skrevne i Aarene 1828 og 1829

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Den 2 August.

Jeg har fundet et skjult og hyggeligt Sted I Haven, som Morgensolen ikke kan trænge ind til. Naar man følger Vandrenden, der leder Bækken ned til Springvandene i Gaarden, fra Terrasse til anden, kommer man omsider op til etslags Grotte, hvor den kunstige Kilde vælder ud af Banken. Efter omtrent fem Migliers Vei under Jorden, nemlig fra Monte Alcido, seer den nu Dagens Lys igjen. Den er iskold, og naar Du betænker, at den forsyner alle Villaens utallige Fontainer, Poste og Springvande, kan Du begribe, at den ikke er lille. I fordums Tider har Kunsten villet forhøie Stedets naturlige Yndighed; man seer endnu Spor af Muurværk; nogle gamle Urner og et lille Uhyre med Fiskehale, en Triton formodentlig, ligge ved Siden af Kilden i Græsset; der er plantet Træer og Smaabuske omkring, men nu er Alting ødelagt. Det kunde blive et deiligt Sted endnu; en Silvanus og nogle Najader (ingen Tritoner) vilde passe ypperligt til hele Omgivelsen. Igjennem Buskene titte Taget og Spidsen af Gavlen frem; ved at omhugge et Krat af unge Steenege og Morbærtræer kunde der vindes en betydelig Udsigt til Rom og Campagnen; selve Grotten kunde gjøres ryddelig og forsynes med Græsbænke. For nogle Aftener siden vare Guardarobens Søn og jeg deroppe og fik det bragt i taalelig Stand, naturligviis kun saa meget, at man kan sidde der og læse. Endnu har jeg ikke meddeelt Nogen denne min Opdagelse; hver Morgen, saasnart Solen kommer frem, tager jeg mine Bøger og vandrer op til Kilden.

I Aftes gik jeg med B's. til Moudragone, et formeligt, eller rettere sagt, uformeligt Slot med saa mange Vinduer, som der er Dage i Aaret. En engelsk Geistlig af fornem Familie, som fortærer de betydelige Indkomster af sin Sinecure i Udlandet, og lader Embedet bestyre af en Vicar, en lille, fiirskaaren Mand med tyk Mave og Ansigt og et temmelig simpelts. 37Væsen, deeltog i Touren. Han holder meget af Dante og agter at besørge en ny Udgave. Til den Ende har han af en heel Deel Codices ladet samle alle mulige Varianter og skrive dem paa Randen af den store Qvartudgave. Da nu den egentlige Redaction skulde begynde, fandt han, at det vilde være mageligere at have disse haandskrevne Bemærkninger paa Prent, og uden videre lod han trykke flere saadanne Eremlarer, hvoraf han siden viste os det ene. Da vi talte om Romanis Udgave, yttrede jeg, at der var saa mange smagløse og overflødige Bemærkninger, og at de tre tykke Bind uden Skade kunde være blevne betydeligt mindre. Det var Pedantens ømme Sted, jeg. ramte. Imidlertid svarede han paa sin Engelsk ganske tørt og roligt: „Men mig synes dog, Sir, at det er et nyttigt Foretagende, som burde paaskjønnnes, at gjøre unge Mennesker, der give sig af med at skrive Vers, opmærksomme paa en Digtters Feil og Skjønheder, fordi de naturligviis ikke selv kunne opdage dem, og derfor gjøre bedst i at overlade Sligt til ældre og erfarne Mænd." Jeg havde nær leet ham lige op i Ansigtet; men et Øiekast fra B. holdt mig i Tømme; jeg takkede ham paa slige unge Poeters Vegne for hans gode Hensigt, og bad ham sætte en dygtig Sauce paa sin egen Udgave, hvorhos jeg ikke undlod at bemærke, at man kunde blive ligesaa uddødelig ved at skrive om Noget, som ved selv at skrive Noget.

Hans lærde Opus bliver da vel sagtens ikke af stor Betydenhed. Imidlertid vilde jeg dog ønske, at det kom ud, for de ypperlige Tegningers Skyld, som en Tyroler, ved Navn Koch, efter Sigende skal have gjort til det. Jeg foreslog, at han skulde tage de faa Omrids med, som Thorvaldsen har tegnet i yngre Dage, og som ere stukne i Kobber af Riepenhausen, især det, hvor Dante og Virgil fare ned i Afgrunden paa Uhyret; men dertil var han ikke at bevæge. „Jeg holder i enhver Henseende af det Nye og Originale," meente han.